

LA GUERRE
FRIEDEN BESIEGT
DEN KRIEG

לשלוט? או למלחמה?

תחת תמונת הענק של יוסף סטלין, במדי גנרליסימו, ישב יעקב מאליק, נציגו באו"ם, ושירד נאום שזרע הדהמה בעולם המערבי. מאליק הציע שלום. מה היתה כוונתו? בעולם פרץ ויכוח סוער, הנמשך עד היום הזה.

אמר צד אחד: אין זו אלא מלכודת סר בייטית עצומה, להפיל בה את אחדותו ונכור נותו הקרבית של המחנה המערבי. מאחורי מסך העשן של גיבובי מליצות חסרות תוכן יתכונן הצבא האדום למלחמתו המוחצת, יתנפל כהרף עין על קרבנו, שהורדם באופיום של פטפוטיה-שלום.

אמר הצד השני: הסובייטים מעונינים באמת בשלום, לאו דוקא מפני שהם סולדים מפני המלחמה, אלא מפני שבתנאי שלום הם מקוים להשיג יותר, לסכן פחות.

פראקים ומגפיים. בינתיים דאגו שלי טי הקרמלין לחזק בכל יכולתם את עמדתם של אותם שהבטיחו כי אמנם יש סיכוי לשלום. דיפלומטים סובייטיים, לבושי פרא-קים מצוחצחים, הופיעו בכל רחבי העולם במסיבות אמריקאיות. משלחת של שוחרי-שלום בריטיים נתקבלה במוסקבה בידידות, כשאישים רמי-מעלה קבעו באזניהם שאין הקומוניזם סחורה ליצוא.

בקייסונג הופיעו הגנרלים הקומוניסטיים נעולייה-מגפיים כדי לשוחח על שביתת-נשק, גילו מידה רבה למדי של סבלנות. רוסיה שלחה הודעה מפתיעה שתשתתף בשיחות השלום עם יפאן, וקצינים סובייטיים החלו שוב מופיעים לשיבות ארבעה המפקדים בברלין.

בכל רחבי העולם הגבירה "תנועת השלום" הסובייטית את פעולתה עד קצה גבול היכולת הקולית.

יונה או מופציץ? החידה נשארה חידה. הרוצה הפוליטבירו בשלום או במלחמה? היש להאמין לאישים שישבו מתחת ליונה ודיברו על שלום, או לחיילים שצעדו במסדר, כשרוביהם מכודנים?

בדבר אחד אין כל ספק: יושבי הקרמלין אינם משועבדים לרגשות. הם אנשי-מציאות קריירות, הידועים בשל זהירותם. אם ישלחו מערבה את יונת-השלום או את מטוסי-ההש-מדה — על כך יחליטו לאור שיקולים צלולים של סיכויים ואפשרויות.

מה הם שיקולים אלה?

אף כי הם מקיפים את כל כדור-הארץ ומסובכים בפרטיהם, אפשר לתאר בקיום כלליים את שמונת השיקולים העיקריים: ארבעה המובילים למלחמה, ארבעה המובי-לים לשלום.